

Jak chovat muže

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.mf.cz

www.e-reading.cz

www.palmknihy.cz

MLADÁ FRONTA

Daniela Kovářová

Jak chovat muže – e-kniha

Copyright © Mladá fronta, a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

**Jak chovat muže
aneb Manuál pro otrlé**

Daniela Kovářová

DANIELA KOVÁŘOVÁ

Jak chovat muže

ANEB MANUÁL
PRO OTRLÉ

MLADÁ FRONTA

Text © Daniela Kovářová, 2018

Illustration © Maja Baláž, 2018

ISBN 978-80-204-5024-1 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-204-5184-2 (ePDF)

ISBN 978-80-204-5183-5 (ePUB)

ISBN 978-80-204-5185-9 (Mobi)

*Jiřímu, Martinovi a Jeníkovi – mužům
mého života s poděkováním za inspiraci*

MUŽ – TĚCH OČEKÁVÁNÍ, SNŮ A ILUZÍ...

A NAKONEC TOLIK ZKLAMÁNÍ

Upozornění pro křehké povahy!

NÁSLEDUJÍCÍ stránky obsahují výsledky mnohaletého výzkumu sledujícího mužskou polovinu lidstva, jemuž jsme se s týmem podobně postižených odborníků odpovědně a neúnavně věnovali několik desetiletí. Obsahují pohled na muže, který je prost všech závojų a politických korektností, protože je tato publikace určena výlučně pro osoby zletilé, fyzicky i psychicky vyspělé, svéprávné a životem dostatečně zocelené, aby unesly tíhu pravdy prosté, stejně jako kruté. Rozhodli jsme se totiž (a odvážný nakladatel Mladá fronta poskytl to-muto smělému činu své požehnání), že navzdory všeobecně přijatému konsenzu popírání existující reality je akutně třeba pohlédnout pravdě do očí a našim potomkům a budoucím generacím zanechat objektivní svědectví o době zlé, ale naší.

Komu je publikace určena? Ideálním čtenářem následujících řádků je žena:

A) MATKA: moudrá, statečná a zkušená bytost, jež možná i vlastním přičiněním rozšířila počet mužů této planety o další výstavní představitele;

B) MANŽELKA ČI PARTNERKA: tolerantní a vědoucí průvodkyně po mužských nesmyslnostech, náladách, pokusech a omylech, která je – díky každodenní kultivaci mužských jedinců – studnicí schopnou doplnit naše vědecká doporučení o stovky dalších, stejně výživných stran;

C) DCERA: milované, snášené či nenáviděné dítě milujícího, lhostejného, báječného i příšerného otce, která – poučena prvními zážitky s mužem – vstoupila do života vybavena poznatky, jež jiní musejí klopotně sbírat například v této knize.

V okamžiku, kdy žena – chovatelka muže – naši knihu dočte až do poslední stránky, získané vědomosti se jí propojí a zažije stav, jenž se dá opsat následujícím tvrzením: *Když máš kladivo, vypadá každý problém jako hřebík.*

Tato kniha se přirozeně dříve či později dostane také do rukou mužů. Někteří z nich by v ní mohli nalézt zábavu, poučení, ba dokonce vysvětlení mnoha životních zklamání či nedorozumění, jež je během jejich života ve vztahu se ženami zajisté postihly. Muž, který však krutou pravdu obsaženou v této knize dokáže přijmout, by měl být mužem tolerantním, ohleduplným a povzneseným nad malicherné výčitky. Ostatním lze v zájmu jejich duševního zdraví doporučit následující postup: tuto knihu koupit, dostat, ukrást či odcizit, neotevírat, nechat zabalit a jako dárek předat některé z žen jejich života. Na oplátku se jim dostane reakcí navýsost pozitivních: poděkování, úsměv, polibek a několik hodin relativního klidu, kdy bude jejich žena tuto knihu v rohu místnosti, v posteli či ve vaně číst, doprovázejíc tuto aktivitu občasnými výbuchy smíchu, uculením či minimálně projevy pobavení.

Upozornění určené legislativcům, členům Strany zelených či České pirátské strany a aktivním nebo aktivistickým zachráncům všech světů lidských, zvířecích i mimozemských: Prováděním zmíněného výzkumu a při psaní této knihy nebyl zraněn žádný muž a zmařen žádný lidský ani zvířecí život, nicméně je třeba také otevřeně přiznat, že mnohaletý průzkum nebyl ryze teoretický, ale právě naopak jsme jej prováděli/y v terénu, tedy přímo na jednotlivých mužích. Veškeré náklady kryli autoři tohoto výzkumu výlučně z vlastních zdrojů, výjimkou byly obědy a večere, jež

za nás jakožto za slabší pohlaví během oněch let zaplatily desítky a stovky mladíků, chlapců, studentů, mužů, kolegů, pánů, milenců, manželů a mužských kamarádů. Není tedy divu, že výzkum nekryl žádný evropský, regionální, ropácký ani jiný grant. Dopad do evropské nebo vnitrostátní legislativy, na státní rozpočet, na práva mužů, žen, národnostních menšin, psů, koček, plazů a dalších pozemských i mimozemských civilizací je autorům této publikace naprosto lhostejný, proto se nad ním v této ani jiné souvislosti vůbec nezamýšleli.

Znáte následující větu, kterou obvykle nalézáte na úvodních stránkách románů, povídek a dalších beletristických zpracování? „Podobnost jednajících postav s reálnými osobami je čistě náhodná.“ Podobně alibistické prohlášení v této publikaci nenajdete. Je totiž nade vši pochybnost jisté, že se mnozí pánové v této knize poznají (tedy pokud už knihu vezmou do ruky a ukáže se, že umějí číst), že budou mít pocit, že právě o nich vyprávíme, že jsou nám známi a že právě je jsme pro účel této knihy osobně testovali/y. V mnoha případech budou mít pravdu (prostě proto, že autoři této knihy skutečně znají obrovské množství mužů, přičemž většinu jsme rozváděli, zastupovali, našťvali nebo se s nimi soudili). Mnoho dalších vyprávění o mužích jsme během našeho dlouhého života vyslechli, o řadě jiných jsme se dočetli v rozsudcích, usneseních a vůbec soudních rozhodnutích. A konečně nechtě laskavá čtenářka neopomene, jak říká klasická literární a filmová hrdinka Angelika, markýza Du Plessis-Bellièrè, že pro zkušenosti s muži stačí muž jediný.

➤ Jak to vidí chovaný muž? ➤

Moje žena vždycky říká, že velcí kluci se liší od malých pouze cenou hraček. Není to pravda. Teda ne celá. Liší se vedle věku mimo jiné i mírou zkušeností s opačným pohlavím. Doufám, že dnes je to pořád převážně žena, manželka, dívka, kolegyně, spolužačka, přítelkyně, prostě samička. Samečci si opakovaně po generace natrásají peříčka, tokají a sebevražedně bojují o tu svou jedinou, aniž většinou tuší, proč a jak malý na to mají vliv. Nebo se na druhé straně marně brání cíleným, geneticky determinovaným a promyšleným úskokům samiček, byvše podvědomě vybrání za vhodný kus, ploditele a ochránce. Výjimky potvrzují pravidlo. Uráží vás tento popis? Připouštím, že sexualita má mnoho podob, odchylek a nuancí a ne vždy souvisí s rozmnožováním. Beru nicméně konzervativně v potaz zájem lidstva přežít, tedy vztah s možností reprodukce. Jiná substituční hlediska jsou sekundární.

I já jsem musel překonat rané období, kdy pro mne spolužačka byla v pořadí hodnot někde daleko za kolem, prakem, volejbalem a automatickou pračkou. Vývoj ale nezastavíš. Na vysoké škole jsem pak z rozmarnosti napsal svěží dílko, typicky machistický, nafoukaný, sebestředný produkt, který měl čtyři díly. Od Milana Kundery ze Směšných lásek ukradenou Registráž a Kontaktáž a pak díly Deflorace a Exodus. Není určitě potřeba dovysvětlovat. Doba her a malin nezralých. Dnes jsem zkušenější, unavenější a také shovívavější. Kdysi junák, dnes zborcené harfy tón. Tělo pokryté srstí, tváře bílým vousem, Gandalf přichází. Přesto mě některé věci zvedají ze židle.

Žijeme ve světě, který nás ve spirále znovu vrací k diskuzi o rovnosti. Páchání dobra, ideály rovnosti, relativizace hodnot a uniformita způsobily společně s pácháním zla ve dvacátém století ty největší hrůzy a katastrofy. Zůstaly po nich hromadné

hroby, frustrovaná Evropa, pocity viny, strach z opakování a rakovinotvorné zárodky, připravené se znovu aktivovat. Recidiva a postupné metastáze těchto latentních nebezpečných nádorů se dnes znovu maskují touhou po dobru, rovnosti a spravedlnosti, schovávají se za toleranci a humanitu. Genderové aktivity jsou součástí tohoto procesu, a to v žádném případě nezpochybňují oprávněnou snahu žen o rovnost příležitostí, rovnoprávnost, možnost volby, o postavení ve společnosti a o ochranu před násilím.

Demaskování nesmyslné snahy nivelizovat pohlaví, bagatelizovat jedinečné role, které příroda, Bůh nebo chcete-li Darwin muži a ženě rozdílně nadělili, a krást jim jejich výjimečnost pokládám za chvályhodné. Určitá zjednodušení беру za autorskou licenci a snahu téma odlehčit. Není jednoduché vybočit ze zavedených klišé a jít proti proudu.

Děkuji Ti, Danielo, za tento odvážný počín a doufám, že si kniha najde svého čtenáře, který se nejenom zasměje, ale začne třeba i jinak přemýšlet. Já se smál.

Mirek Topolánek, expremiér

Jak pracovat s touto knihou

TUTO knihu je možno využít mnoha způsoby. Pokud pomíne variantu, kdy ji kupující věnuje jako dárek a nový vlastník ji pouze zastrčí do knihovny, podloží s ní nohu od stolu nebo půjčí batoleti ke čmárání či štěněti k rozžvýkání, je možno k větám zde napsaným přistupovat následovně:

- **BĚŽNÝ ČTENÁŘ** ji použije k **pobavení**, zejména čte-li ji česká žena, jež se již ve svém životě s nějakými muži setkala, zažila mnohé humorné situace, o nichž se zmiňují, a sama by mohla stránky doplnit líčením výsostně vlastním.

- **ŽENA, MANŽELKA, PARTNERKA** ji využije jako **inspiraci**, zejména není-li odbornicí na danou problematiku a dospěje-li k závěru, že rady a doporučení lze využít ve vlastní rodině či domácnosti. V takovém případě autoři připojují prohlášení, že neodpovídají za provedení nedbalé, neodborné, nekvalifikované a vůbec že se zříkají odpovědnosti, pokud snad pokus dopadne jinak než manželským/partnerským štěstím, což činí s veškerou odpovědností právníků, osob veřejně činných a vůbec po vzoru politiků, kteří se taktéž zříkají osobní odpovědnosti za důsledky, jež z jejich kroků vyplynou. Psát, stěžovat si a nadávat autorům samozřejmě můžete, neboť jsou jako každý spisovatel na nesprávné, subjektivní a jednostranně kritické komentáře přirozeně zvyklí, pročez je nečtou, nearchivují a zásadně si z nich nic nedělají.

- **VĚDECKÝ TYP ČTENÁŘE ČI ČTENÁŘKY** může dokonce tuto knihu použít k **přemýšlení** o dalších souvislostech, vztazích, poměrech, váhách a návaznosti na politické konotace, společenské změny, války a vůbec makroekonomické souvztáhnosti. Takové čtenářstvo si současně musí uvědomit,

že přemýšlení bolí, člověk je za ně popotahován, leckdy dokonce pronásledován, dehonestován, zatýkán, vězněn a upalován. Riziko jde opět na vrub každého, kdo ve své naivitě doufá, že přemýšlení je činnost svobodná, svobodomyslná, neregulovaná a nekontrolovatelná.

- **DRŽITELÉ TÉTO KNIHY, KTEŘÍ NEUMĚJÍ, ZAPOMNĚLI NEBO NECHTĚJÍ ČÍST**, ji mohou použít ke **chlubení**, protože jde o dílko hezky vyvedené, zbarvené, ilustrované a současně rozměrově natolik vhodně komponované, že se vejde do kapsy, do kabelky či do podpaží. Chlubiči ovšem musejí zákonitě očekávat, že podobně jako ve fyzice i mezilidské vztahy fungují na principu akce a reakce, tj. vlastnictvím této knihy vyvolají závist a žárlivost, což jim jen zřídka přinese obdivné reakce okolí, uspokojení a vnitřní klid.

- **NAIVKOVÉ, A ZEJMÉNA NAIVKY** se mohou pokusit vybrané pasáže z této knihy použít pro **osvětu** svých mužů a vůbec drahých poloviček, s nimiž žijí, vše v blahém očekávání, že se onen pán tvorstva, o němž tady stále mluvíme, chytne za nos, bude se rdít, omluví se a začne se chovat případněji, přesně podle vzoru „Pan Božský“ neboli Ideál (bliže viz doplňková kapitola nazvaná *Filmy, z nichž se lze poučit o partnerských vztazích*, resp. seriál *Sex ve městě*). Tato očekávání jsou bohužel stejně častá jako neúspěšná, naivky si však ani opakovaným popálením nedají vymluvit své přesvědčení, a proto je třeba dobrých přátel, příbuzných, psychiatrů, psychologů a dalších řad odborných poradců, aby pokud možno stáli připraveni opodál a mohli rychle zasáhnout.

- **ČTENÁŘI BY NÁS OVŠEM NEJVÍCE POTĚŠILI**, kdyby dospěli k závěru, že se tato kniha dá použít jako praktická **příručka** pro chov mužů, pro manželské a partnerské soužití s nimi,

jako průvodce každodenním životem, jako návod, rádce, přítel na telefonu a učitel partnerských vztahů, tedy oblasti pro život nejdůležitější.

• **KDO ZE ČTENÁŘŮ PŘISTOUPÍ K TÉTO PUBLIKACI JAKO K VĚDECKÉMU DÍLU**, podtrhne si nejzajímavější místa, vypíše si je na papír, nadiktuje do mobilního telefonu, vyfotografuje a posléze naučí zpaměti, jen tím sobě samotnému nejlépe poslouží. Pro tyto čtenáře vyššího typu na závěr knihy připojujeme seznam všech pravidel (ovšemže v číslované podobě), použitelnou a doporučenou literaturu, mužsko-ženský a žensko-mužský výkladový slovník a slovníček nejdůležitějších odborných pojmů.

• **FEMINISTKY A GENDEROVÉ AKTIVISTKY** si naši knihu asi nepřečtou, nicméně jejich obvyklým argumentem na teorie podobné našim je tvrzení, že si vůbec nedovedou představit, jak by dle našich doporučení mohly jednat či jak by v podobném, podle nich podivném svazku s mužem mohly žít. I tento nedostatek nejspíše bude lékařsky řešitelný a některým odborníkem odstranitelný, nicméně nápravu zdravotního stavu moudře ponecháme na individuálním uvážení každé jednotlivé nečtenářky. Nás tento kritický postoj nechává ostentativně netečnými. Kdo totiž má vlastní hlavu, nepotřebuje na ostatní dělat ramena, že?

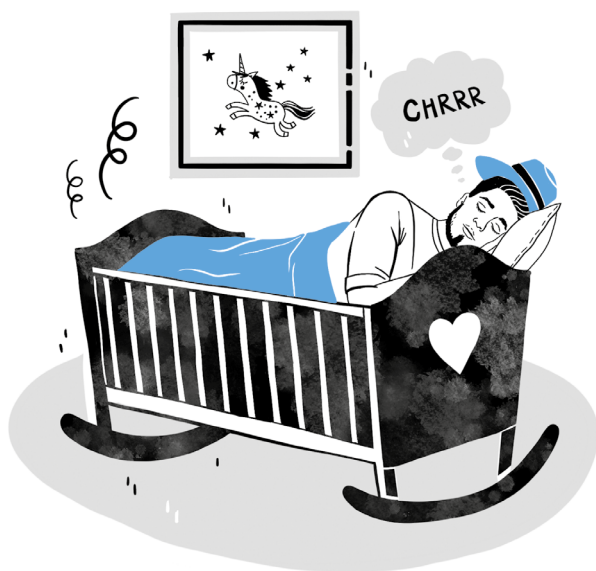
Ještě jedno upozornění musíme připojit na závěr této informativní kapitoly. Následující stránky obsahují běžnou systematicku, tedy dělení mužů do druhů, řádů, oddílů, kapitol, variant a subvariant a toto pojetí může být pro některé lehce zavádějící. Ačkoli se silnější polovina lidstva někdy projevuje poněkud srovnatelně, až by se dalo šmahem mávnout rukou a zjednodušit všechny stránky následující větou: *Muži jsou*

prostě všichni stejní!, my vědci sami mezi sebou přiznáváme, že s tímto obecným konstatováním bychom jim samotným (tedy mužům) ani sami sobě nepomohli, protože pak by nebylo možné sepisovat tlusté učebnice, čerpat bohaté granty, konat veřejná čtení, učit tisíce studentů, a zejména střídat muže za účelem jejich řádného prozkoumávání.

V každém případě se může stát, že na muže, s nímž žijete a jehož chováte, příslušná charakteristika nesedí celá, ale jen kousek či jenom půlka, jedno pravidlo, jediná zásada nebo jedno malé, nepatrné doporučení. To je samozřejmě možné, neboť zvolené definice platí jen pro hraniční případy a jednoznačné kategorie. Nenechte se proto drobnými odlišnostmi odradit, znechutit, či dokonce přinutit k tomu, abyste tuto knížku odložili. Právě naopak – sahejte po ní opakovaně, čtěte ji stále znovu, předčítejte z ní svým kamarádkám, naučte se ji z paměti a pravidelně ji citujte. Jen tak vám naše učivo vejde do krve jako slušné chování nebo odpor k houbám, plesnivému sýru, nadívaným paprikám, politikům či peskování. Nezapomínejte na nulté pravidlo, že **hledání dokonalosti je velmi drahé; smířit se s občasnými chybami je mnohem jednodušší.**

Jak chovat muže

////////////////

MILÉ ženy, kolegyně, přítelkyně, matky, dcery, sestry, milenky, manželky a kamarádky, prostě čtenářky této knihy, přesně vám jsou následující řádky určeny. Objektem našeho zájmu totiž pro nejbližší chvíle bude muž ve všech svých podobách a polohách, tvarech, vášních, zájmech, podivnostech, zálibách a zhůvěřilostech.

V úvodu této kapitoly je třeba vyjasnit několik záležitostí, které by ponechány osudu vedly ke klamným pocitům, závěrům a hodnocením. Uvedme proto hned na počátku, aby mezi námi bylo jasno: **Na mužích není nic zásadně špatného či odsouzeníhodného. Muži nejsou lepší ani horší než ženy. Muži jsou prostě jiní** (pravidlo č. 1).

Hlasitě přiznáváme, že existují odborníci, ba dokonce celé vědní obory, postavené na premise naprosto odlišné, jež poněkud odvážně a novátorsky tvrdí, že muži a ženy jsou stejní a rozdíly mezi nimi že jsou jen kulturně podmíněné. Takové teorie zajisté mohou v naší otevřené, svobodné, liberální a veskrze demokratické společnosti existovat bez obav z veřejného bičování, ukřižování, zákazu, zdlouhavého mučení a fyzických i psychických trestů podobně jako věštění z kávové sedliny, výklad snů, astrologie, homeopatie a další vědní obory. Nicméně my, odborníci na otázky mužů, si tváří v tvář problému dokážeme přiznat pravdu stejně průzračnou jako přiznání premiérovo a spolu se zakladatelem všech vědních oborů, ctihodným Járou Cimrmanem, odpovídáme: *Můžete s výše uvedenou pravdou nesouhlasit, můžete proti ní protestovat, ale to je tak asi to jediné, co se s ní dá dělat.* Je to prostě tak, čím déle budete chodit po tomto světě a potkávat přitom

příslušníky mužské poloviny lidstva, tím jasněji se vám bude jevit krutá a nepřikrášlená pravda: **Muži jsou prostě docela jiní tvorové než ženy.** Na tomto základním pravidle jako na skále stojí vybudovaný náš vědní obor: **aplikovaná mužologie.**

APLIKOVANÁ MUŽOLOGIE:

vědní obor vzniklý počátkem 21. století, v období splývání ženských a mužských prvků a potírání přirozených odlišností mezi pohlavími, jako protiváha tvrzení, že i muži se mohou líčit, nosit šaty, navštěvovat dámské toalety, mít pocity a projevovat je navenek, brečet, kolabovat, stát se uklízečkami, kojit a rodit děti. Podstatou aplikované mužologie je teoretické pravidlo, podle něhož jsou muži prostě docela jiní tvorové než ženy. Praktická odnož této vědy se zabývá návody, doporučeními a charakteristikami, které zlepšují chov muže a duševní rovnováhu s ním žijících spotřebitelů.

Z tohoto základního pravidla (**Muži jsou prostě docela jiní tvorové než ženy.**) budeme v této knize vycházet a k problému zvanému muž na následujících stránkách přistupovat. Budeme vám, milé čtenářky a milí (rozumní a tolerantní) čtenáři, překládat rady, poznatky, závěry a vyzkoušená doporučení a je jen na vás, zda je přijmete, otestujete, vyzkoušíte, a možná dokonce obohatíte o vlastní varianty. Nepopíráme

přítom, že kolem nás rozumných existují i zastánci jiných konspiračních teorií, vědeckých oborů a směrů, jejichž hlubokým přesvědčením a vnitřní podstatou jejich postoje je namísto chovu mužů boj s nimi a proti nim. Inu, i takto militantně je možno k mužům přistupovat, pokoušet se je spoustat, vyhubit, vyplnit, zničit, připoutat, ujařmit, zkvótovat a vůbec zmasakrovat je tak brutálním způsobem, aby tento svět více či méně dobrovolně opustili a uprázdněné místo aby tyto Amazonkám podobné ženy zaplnily až po okraj. V jejich idealistické představě by byl svět plný žen zajisté nebem na zemi, a my se nesnažíme brát zbloudilým ovečkám, bláznům, šilencům, idealistům ani zapáleným feministkám a genderovým rovnostářům jejich sny. Jsme si totiž takřka jisti, že jejich realizace se neblíží o nic méně než volání po jiných světlých zítcích, jichž už jsme během života zažili nepočítaně a které všechny skončily přesně tam, kam měly od počátku namířeno: totiž k opuštění a odhození, byť bohužel nikoli do zapomnění.

Takový cíl ovšem není totožný s účelem naší knihy, jímž je naopak koexistence, soužití, spolupráce, společný život a vůbec vzájemné vycházení, tedy vybalancovaný vztah, v němž muž ani žena příliš netrpí, ba dokonce občas každý z nich zažívá krátké a prchavé okamžiky štěstí. Toto je cíl, který jsem si předsevzala, k tomuto cíli moje kniha směřuje a na něm nyní budu společně se čtenáři pracovat. Legislativní zkratkou pro takovou podobu vybalancovaného a relativně klidného vztahu muže a ženy budiž termín domácí klid.

CHOV MUŽE:

vysoce specializovaná uvědomělá celoživotní polyfunkční aktivita ženy směřující ke zklidnění a uspokojení muže metodami aplikované mužologie, nikoli násilím, strachem či dominancí, kteréžto duševní rozpoložení na ni zpětnovazebně účinkuje pozitivně. Kvalitním zvládnutím chovu muže je stav, který označujeme pojmem **domácí klid**.

Co je to legislativní zkratka? Tohoto pojmu používají právníci pro krátké a výstižné označení stavu, vztahu, situace nebo předmětu, který právní norma v úvodních ustanoveních podrobně a leckdy i poměrně složitě a nesrozumitelně definuje. Termín **domácí klid** je tak legislativní zkratkou pro situaci, v níž muž a žena dokážou pobývat vedle sebe a přitom jsou schopni se vzájemně nezavraždit, hovořit spolu, nemetat po sobě nadávkami, pohlížet na sebe bez zášti a zlosti v očích a usínat vedle sebe bez zasychajících slz. Dobře zakonzervovaný domácí klid umožní nejlepším absolventkám našeho kurzu těšit se domů po třídní služební cestě (což převáží hrůzu z očekávaného nepořádku) a zapisovat si vtipy, aby je mohly po návratu manželům reprodukovat (namísto kontroly domácích úkolů, které manželé po dobu jejich nepřítomnosti nestačili vypracovat).

Idealistky mezi čtenářkami v tuto chvíli možná napadlo, že domácí klid je jako cíl příliš nízký, slabý, chatrný a velikosti

ženy takřka nehodný a že by bylo výstižnější snít o jiných legislativních zkratkách, jakými jsou například **absolutní štěstí, životní uspokojení, pohádkový život, nebe na zemi** apod., které známe z amerických filmů, vědecko-fantastické literatury a pohádek se šťastným koncem (*Pak se vzali, a pokud neumřeli, žijí dodnes*). Cíle tohoto typu jsou však dlouhodobě nesplnitelné, trvale neudržitelné a mají význam jen jako ojedinělé vrcholové okamžiky stopované v řádu vteřin, kterých lze dosáhnout spíše s nejlepší kamarádkou, s potomkem předpubertálního věku nebo s výjimečně výkonným, dobře situovaným a vlídným milencem, protože nejsou určeny pro trvalý partnerský život. Tytéž idealistky musíme poněkud neurvale upozornit, že horské vrcholy vyniknou vždy jen ve srovnání s údolími a kdo by o ně skutečně celoživotně usiloval, ocitne se na horské dráze, v níž chvíle štěstí budou střídát pády do hlubin, do pekel, do pláče a do neštěstí. Horská dráha tedy v žádném případě není naším cílem ani uspokojením.

Nemějte přehnaná očekávání. Oni nám to skutečně nedělají naschvál (pravidlo č. 2). Možná se tomu v tuto chvíli zdáháte uvěřit, ale muži jsou opravdu na rozdíl od žen naprosto jiní a mnoho otázek si vůbec nepokládají („Co tím moje žena vlastně chtěla říct?“ „Neměla na mysli něco docela jiného?“ „Proč použila právě tato slova?“ „Možná jsem ji jen špatně pochopil.“ „Má mě stále ještě ráda?“ „Co když už mě přestala milovat?“ „Líbím se jí ještě?“ a mnoho podobných). Ne, skutečně, milí čtenáři, takto standardní muži prostě nepřemýšlejí a otázky, jež se neustále honí hlavou ženám, si nekladou ani se jimi nezaobírají. Naopak otázky nejčastější, které si ženy – chovatelky – pokládají, znějí následovně: „Proč můj muž reaguje právě takto?“ „Proč nereaguje přesně naopak?“

„Proč to udělal, neudělal, říkal, neříkal?“ Zkušená chovatelka namísto marného hledání odpovědí, povětšinou nesprávných nebo nedostatečných, si odpoví **zásadou čtyř mužských N: Nerozumí/Nechápe/Neumí/Nechce.**

Znalost zásady čtyř mužských N je ovšem jen první podmínkou dosažení cíle, k němuž touto knihou směřujeme. Podobně jako všechny cíle v životě a na tomto světě však i k dosažení rozumného cíle nazvaného **domácí klid** nedojde samo od sebe a už vůbec ne planým čekáním, až tento stav zařídí ona fyzicky silnější polovička, tedy muž. K cíli totiž jako ve všem lidském konání vede mravenčí, trpělivá, dlouhodobá a úmorná práce, kterou je třeba se učit a osvojovat si ji takřka od dětství. Proto také na následujících stránkách začneme dětskými krůčky a podíváme se, jak se muž rodí, jaký je v dětském věku a jak je třeba se k němu chovat v době dospívání. Ženě, která se cílevědomě věnuje chovu muže, budeme říkat **chovatelka**.

CHOVATELKA:

žena, která se rozhodla dočasně nebo trvale žít s mužem, a přitom neztratit nervy ani sebeovládání, muže neotrávit, neuštvať, nezabít ani neznechutit, ale naopak ve své domácnosti udržet stav kýžený a velebený, tedy pravý a nefalšovaný domácí klid. Taková žena čte, ba dokonce studuje naše doporučení a doma se řídí našimi pravidly.

MOUDRÁ CHOVATELKA:

vyšší vývojový stupeň chovatelky. Žena, která díky četbě, studiu či životním zkušenostem pochopila, že ve vztahu k chovanému muži není podstatná pravda a kdo ji vyslovuje, ale domácí klid, pročez je dnes schopna zadržet v ústech slova, jež se jí pochopitelně derou na jazyk, aby zítra dosáhla idylického stavu, který sice není požehnáním a absolutním štěstím, leč umožňuje vlastní realizaci a pokoj duše vedle muže stejně pokojně nalaďeného, a zejména se pravidelně domů vracějícího.

Na závěr této kapitoly je třeba dodat pár pragmatických a krutě upřímných slov. V našem světě, na rozdíl od světa Harryho Pottera, a v našem vesmíru dosud stále platí Newtonovy fyzikální zákony, dle nichž se něco nemůže stát z ničeho. A tak ani domácí klid nevznikne sám od sebe a bez chovatelčina přičinění. Teoreticky založení čtenáři by mohli v tuto chvíli podotknout, že by se o domácí klid mohl přece postarat také někdy manžel, partner, tedy jednoduše namísto chovatelky právě muž. Stejně teoreticky vzato budou mít zajisté pravdu, nicméně v praktickém životě až na výjimky naprosto ojedinělé nebylo nic podobného pozorováno. Ve většině případů a bohužel takřka ve všech domácnostech se o domácí klid podobně jako o úklid kuchyňské linky a toalety prostě musí postarat žena.

DOMÁCÍ KLID:

rovnovážný stav, v němž se muž po dosažení infantilního uspokojení vrací domů bez děsu v očích a strachu, jaká saň to na něj za kamny čeká, zatímco jeho žena je schopna bez negativních důsledků udržet na uzdě emoce, výčitky, vyhrožování sebevraždou nebo přistěhování vlastní matky, nepoužívá vůči muži vydírání a hysterické výlevy, to vše výměnou za celoživotní vzdělávání, malé drobné radosti, které si naděluje sama, bohatý vnitřní život a individuální uspokojení. Domácí klid označuje vybalancovaný vztah, v němž muž ani žena příliš netrpí, ba dokonce občas každý z nich zažívá krátké a prchavé okamžiky štěstí.

Aby vás, milé dámy, po těchto větách neochromil děs, přidáme jedno optimistické a uklidňující upozornění: mužů je na tomto světě takřka neomezené množství, takže pokud se vám nepovede dosáhnout cíle s prvním exemplářem muže, je možno naše rady a doporučení testovat na nových jedincích znovu a opakovaně. Možná si myslíte, že právě vaše manželství je něco speciálního, že vy jste výjimečná chovatelka a že jedinec, jehož chováte, je zcela unikátní a neopakovatelný. Namísto rozmlouvání vám nabídneme pár triků a pravidel, která můžete, ale nemusíte zkusit.

TEORIE ČTYŘ MUŽSKÝCH N:

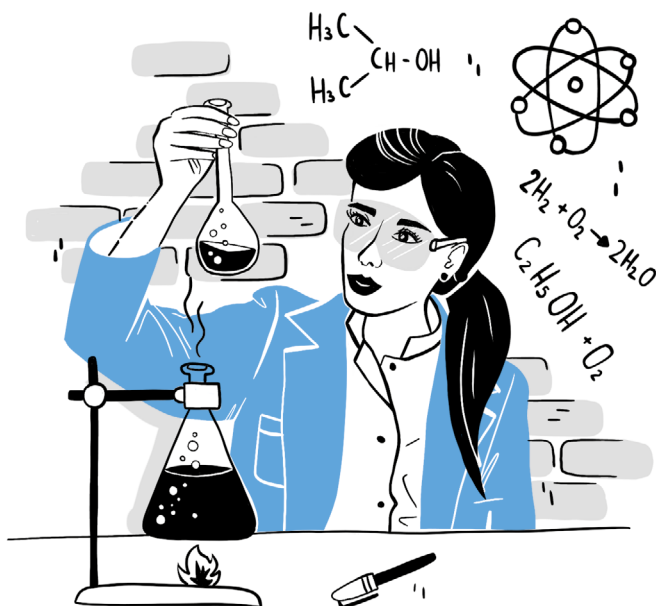
vědecky podložená a letitou praxí prověřená odpověď na některou tradiční ženskou otázku, která zní: „Proč mi můj drahý nepomůže?“ „Jak mi to jenom mohl udělat?“ „Proč to neudělal, když to slíbil?“ event. „Nedělá on mi to vlastně naschvál?“ Podle zmíněné teorie zní odpověď takto: Nerozumí/Nechápe/Neumí/Nechce.

➤ Jak to vidí chovaný muž? ➤

Hluboce smekám před autorkou, která se po několik desetiletí neúnavně věnuje výzkumu té slabší a zranitelnější poloviny lidstva – mužům. Z každého jejího slova vyzařuje nejen hluboká životní zkušenost, ale také odvaha experimentovat. Ženskost je dána tím správným pohlavím, maskulinita nikoli. Ta je podmíněná. Ženou se žena rodí, muž se mužem teprve stává. Nejvíce si však vážím na autorce této knihy její snahy o dosažení domácího klidu.

Radim Uzel, sexuolog

Minimum o vědě a teorii

Ať už se věnujeme jakékoli činnosti, v níž chceme dosáhnout úspěchu, či alespoň se snažíme, aby neskončila naprostou katastrofou, musíme mít správné vstupní údaje, validní informace, realistické odhady a splnitelné cíle. Na každém kroku však vidíme příklady nešťastníků či spíše nešťastnic, které se pustí do zájmového chovu muže bez dostatečného vybavení, vzdělání, odborné pomoci, bez kvalitního zázemí, nástrojů pro hašení požárů, analýzy bezpečnostních rizik a podobných nezbytností, bez nichž vám žádný živnostenský úřad ani obchodní rejstřík nedovolí žádnou vysoce kvalifikovanou činnost provozovat. Je proto s podivem, že k tak specializované činnosti, jakou chov mužů bezesporu je, není dosud zapotřebí žádného povolení, že se pro pouhý styk ženy s mužem nevyžaduje odborné vzdělání, minimálně v podobě e-learningového kurzu, že do této chvíle po celé zeměkouli vstupujeme do vztahů s mužem bez předchozí přípravy, a že tedy chov mužů (a koneckonců i chov žen) není ani minimálně regulován.

Tato publikace tento zjevný nedostatek napravuje, pročež je třeba vrátit se na začátek, tedy ke kořenům, jimiž je trocha teorie, jež – jak je obecně známo – nikoho nezabije. Čtenáři, kteří jsou v této problematice osobně zdatní, popř. ji čtou již poněkolikáté, mohou pasáž věnující se výkladu pojmů přeskočit a pokračovat další kapitolou.

Začneme tedy definicí základních pojmů, bez nichž si můžeme vzájemně porozumět jen obtížně. V této souvislosti je třeba připojit následující poučení: v knize se objevuje řada definic, naprosto původních a originálních, které lze citovat

a v nichž je možno nalézat zábavu i ponaučení. Následující kapitoly též zhusta popisují různé typy mužů kategorizované dle řady odlišných hledisek. Šedivá je ovšem psaná teorie, zatímco mnohem duhovější bývá skutečný život. A tak se zcela jistě může stát, že právě muž, jehož chováte, vykazuje znaky jdoucí napříč kategoriemi, popř. se právě váš exemplář nedá nikam zařadit. To je totiž ve vědě obvyklé, že něco v teorii přesně vychází, zatímco v praxi na potvrzení správnosti stále čekáme. Albert Einstein by o tom mohl vyprávět.

Podobně jako vědci nevylučujeme, že se ojediněle vyskytne muž, který nejenže vypadá jako žena, ale duší i jednáním jí pravděpodobně je, stejně jako lze výjimečně najít ženu, jež se patrně omylem osudu nenarodila jako muž. Leč tyto okrajové výjimky, zvláštnosti, minority a kuriozity spíše potvrzují správnost naší cesty, než aby ji vylučovaly. Pro tuto knihu tak platí pravidlo č. 3, totiž že žena je žena a muž je muž. Charakteristiky uváděné v definicích pak dopadají na typické představitele, zastoupené v jednotlivých kategoriích většinově, s rysy a popisy, které v populaci převažují. Je koneckonců symbolické, že muži vymysleli bezdýmný střelný prach, dynamit, automobil, tank, atomovou bombu a gilotinu, zatímco ženy automatickou pračku, dětské pleny, kevlarovou vestu, stěrače do aut, Apgar test a stroj na zametání ulic.

Tento kus nezáživné teorie je naprosto klíčový, neboť bez dobré znalosti objektu našeho zkoumání nelze vybrat vhodné nástroje k jeho kultivaci. Jak se lze přesvědčit pouhým pozorováním dvojic v okolí, současný živelný chov mužů a žen je plný nahodilostí, které někdy chovu pomáhají, leč jindy ho nevratně poškozují. Proto je třeba změnit historické nahlížení a řídit se zásadou moudré Evropské unie, jež velí (a nás učí)